

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117208699
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117208699.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX N., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v konaní o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/88/2017-65 zo dňa 07.11.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s tým, že ide o zmluvu uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia, citujúc ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 1, 2, § 53 ods. 2, 3, § 54 ods. 1, 2, § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 5a ods. 1 písm. a), § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, aplikujúc Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a môže by uzavretá skôr, ako došlo k vzniku omeškania, teda možno touto dohodou zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy však musí spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., t. j. musí byť urobený tento úkon slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a to pod následkom neplatnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí pritom obsahovať označenie veriteľa a dlžníka, platiteľa mzdy, označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, ako aj výšku dohodnutých zrážok.

3. Po preskúmaní Zmluvy o úvere, ako aj Dohody o zrážkach zo mzdy prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca má postavenie spotrebiteľa, nakoľko zmluva o úvere ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy mali formulárový charakter a obsah takýchto zmlúv nemohol takmer žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zároveň nebolo v konaní preukázané a ani žalovaným tvrdené, že finančné prostriedky boli poskytnuté

žalobcovi na výkon povolania, zamestnania alebo výkon podnikateľskej činnosti. Žalobca tak mal pri uzavieraní Zmluvy o úvere ako aj Dohode o zrážkach zo mzdy postavenie slabšej strany s tým, že takéto zmluvy vyplňal zamestnanec žalovaného. Z obsahu Dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že tá slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobca ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho nemohol jednak ovplyvniť a inštitút zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný a nemohol tiež ovplyvniť obsah Dohody o zrážkach zo mzdy. Navyše inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval žalovanému obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z úijného práva ako aj právneho poriadku SR, nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobcu bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo Zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Z celého konania žalovaného tak vyplýva, že účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobcovi.

4. Z obsahu Dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že bola formulovaná jednostranne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Podľa čl. IV. takejto dohody žalovanému vznikne pohľadávka voči žalobcovi vo výške poskytnutého úveru vo výške 1.500 eur s tým, že takéto pohľadávka bude zabezpečená Dohodou o zrážkach zo mzdy vrátane príslušenstva ako aj nákladov, ktoré žalovanému vzniknú v súvislosti s vymáhaním pohľadávky ako aj ďalšími pohľadávkami, ktoré vzniknú žalovanému. Podľa čl. VI. sa majú zrážky zo mzdy vykonávať až do doby, pokiaľ žalovaný písomne neoznámí zamestnávateľovi, že všetky jeho pohľadávky sú splatené. Z čl. III. dohody vyplýva, že dlžník nemá právo takúto dohodu vypovedať, odstúpiť od nej, prípadne ju inak ukončiť a takéto ustanovenia Dohody zakladajú nerovnováhu v neprospech žalobcu s tým, že ide o neprijateľné podmienky, ktoré robia takúto Dohodu o zrážkach zo mzdy neplatnou. Zároveň takéto Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje označenie platiteľa mzdy ako základnú náležitosť takéhoto právneho úkonu, a preto je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná.

5. Prvoinštančný súd preto uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, že takýto právny úkon bol v rozpore so zákonom a neobsahoval všetky zákonné náležitosti, pričom podmienky boli žalobcovi ako slabšej strane nastavené žalovaným. Podľa názoru súdu prvej inštancie chýba aj náležitosť právneho úkonu a to jeho určitosť. Atribút určitosti musí byť naplnený vo vzťahu ku konkrétnemu právnomu úkonu a jeho obligatórnym náležitostiam. Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ musí obsahovať označenie jej účastníkov, identifikáciu pohľadávky, výšku zrážok zo mzdy, ale aj platiteľa mzdy. V danom prípade nepochybne označenie platiteľa mzdy v napadnutej dohode chýba. Nie určito je však vymedzená aj pohľadávka žalovaného v uvedenej dohode. Podľa názoru súdu navyše dohodou o zrážkach zo mzdy môže byť zabezpečená iba peňažná pohľadávka, ktorá je splatná alebo pohľadávka na opakujúce sa plnenie, splatné v budúcnosti (napr. výživné). V prípade predmetnej Dohody v čase jej uzavretia však ešte neexistovala splatná pohľadávka žalovaného a navyše v predmetnej dohode nie je vymedzená určito. Určitá je len suma poskytnutého úveru (1.500 eur) avšak pohľadávka je vymedzená v inej výške a preto aj z toho dôvodu to spôsobuje neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Dôkazom tohto záveru je napokon skutočnosť, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy pre pohľadávku vo výške 1.076,43 eur, a to napriek viacerým žalobcom zaplateným splátkam, pričom toto tvrdenie žalobcu nebol žalovaným popreté. Poukázal na uznesenie NS SR zo 16.01.2013, sp. zn. 6M Cdo/9/2012, podľa ktorého rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.

6. K argumentácii žalovaného, že v danom prípade ide o prekročenie rozsahu ochrany spotrebiteľa, nakoľko pri takomto type dohody bez jej zákonných náležitostí ide o vykonávanie zrážok bez akejkoľvek súdnej kontroly, čo by pre v tomto konaní žalobcu znamenalo, že by mohol žalovanému plniť aj napr. z neprijateľných zmluvných podmienok, ktorých existenciu súdy skúmajú ex offio. Na základe uvedeného

preto súd prvej inštancie konštatoval, že žalobe žalobcu je možné, vzhľadom na vyššie zistený skutkový stav a po právnom posúdení veci, vyhovieť.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči v konaní neúspešnému žalovanému s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

8. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neoznačil žiadne zákonné ustanovenie, v zmysle ktorého rozhodol, rozhodnutie je arbitrárne a nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov. Namietal rozpornosť výroku a odôvodnenia, kde uvádza záver o neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/33/2012, I. ÚS/243/07, I. ÚS/155/07, I. ÚS/403/08. Vytýkal súdu, že mu uložil zdržať sa „použitia“ Dohody o zrážkach zo mzdy, pritom nie je zrejmé, čo sa myslí pod uvedeným pojmom. K predloženiu platiteľovi mzdy uvedenej Dohody už došlo. Formulácia výroku rozsudku súdu prvej inštancie vedie k pochybnostiam o jeho obsahu. Rovnako napadol aj súdom uvádzané dôvody o neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, že má obsahovať ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v neprospech žalobcu, a že ide o neprijateľné podmienky. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva žiadny záver súdu o značnej nerovnováhe. Jeho závery preto nezodpovedajú ani po skutkovej, ani právnej stránke zákonom. Rovnako namietal tvrdenie súdu prvej inštancie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatnou, lebo neobsahuje označenie platiteľa mzdy. Žiadny zákon neurčuje ako náležitosť Dohody o zrážkach zo mzdy to, aby obsahovala aj označenie platiteľa mzdy. V zmysle § 551 OZ sa Dohoda realizuje predložením platiteľovi mzdy v čase jej predloženia. Poukázal na § 131 ods. 7, 8 Zákonníka práce, ktorý popiera závery súdu o povinnom uvádzaní platiteľa mzdy v Dohode o zrážkach zo mzdy. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/83/2017. Navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť alebo vrátiť vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 92,21 eur.

9. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 07.05.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorým odôvodnil povinnosť uloženú žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v I. r. s tým, že v konaní bol žalovaný iba jeden subjekt, preto bolo nadbytočne a nepotrebné uvádzať, že ide o žalovaného v I. r., a to okrem jeho záveru o povinnosti uviesť do Dohody aj platiteľa mzdy žalobkyne. Prvoinštančný súd správne kvalifikoval právny vzťah založený Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX medzi žalobkyňou a žalovaným ako vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, spĺňajúci jej definičné znaky so všetkými dôsledkami. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a v zmysle ust. 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje na skonštatovanie správnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, okrem vyššie uvedeného a na doplnenie a zdôraznenie správnosti a k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

12. Jednoznačne správne súd prvej inštancie poskytol žalobkyňi náležitú ochranu ako spotrebiteľke tak, ako mu to ukladá zákon, vychádzajúc tiež z judikatúry tak krajských súdov, Najvyššieho súdu, Ústavného súdu SR a rovnako aj Súdneho dvora EÚ.

13. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že v konaní bolo vydané aj neodkladné opatrenie, a to uznesením č.k. 16Csp/88/2017-36 zo dňa 21.04.2017. Týmto neodkladným opatrením bola uložená žalovanému v I.r. povinnosť zdržať sa používania Dohody o zrážkach zo mzdy, uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň bolo uložené žalovanému v II. r ako zamestnávateľovi žalobkyne: J. so sídlom v B., zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa uvedenej dohody.

14. Odvolací súd konštatuje, že úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Na ochranu spotrebiteľa boli prijaté viaceré osobitné právne normy, ako aj napr. zákon o ochrane spotrebiteľa. Rovnako boli prijaté smernice a nariadenia, ktoré sa týkajú problematiky ochrany spotrebiteľa. Aj v prípade, ak by sa úprava obsiahnutá v smerniciach prevzala do vnútroštátneho právneho poriadku nesprávne, napr. zužujúco, mohol by sa spotrebiteľ domáhať ochrany svojich práv na Súdnom dvore Európskej únie a žiadať o posúdenie nesúladu národnej úpravy s príslušnou smernicou. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ je potrebné vykladať vo svetle zákonov nielen ustanovenia národného práva implementujúce napr. smernice, ale tiež národné právo ako celok, pričom vnútroštátny súd je povolaný k výkladu národného práva v čo najväčšom možnom rozsahu vo svetle textu a účelu smerníc (ide o tzv. nepriamy účinok smerníc). Pri naplnení cieľa smerníc, predovšetkým článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je nutné chrániť postavenie spotrebiteľa a nastolenie rovnováhy, ktorú tá - ktorá zmluva upravuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v záujme skutočnej rovnováhy. Preto pri výklade príslušných ustanovení OZ, týkajúcich sa spotrebiteľa a ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa je nutné vychádzať z rozšíreného výkladu definície spotrebiteľskej zmluvy, ktorej znakom je, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, t.j. je potrebné kvalifikovať ako spotrebiteľskú zmluvu každú zmluvu, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie reflektovať na obsah a účel európskej ochrany spotrebiteľa, obsiahnutý v príslušných smerniciach, keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka sa domáhala ochrany svojich ústavných práv.

15. Potrebné je zdôrazniť aj to, že prvoinštančný súd správne poukázal aj na ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Z textu Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá sa nachádza v spise vo fotokópii na čl. 7 spisu nevyplyva, aby žalobkyňa bola poučená o dôsledkoch uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj o možnosti jej odmietnutia. Rovnako uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy nespĺňa podmienky náležitosti perfektného právneho úkonu v zmysle Občianskeho zákonníka, a to čo sa týka jej určitosti. Z jej obsahu nie je zrejma určitost pohľadávky, ktorá by mala byť Dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená, lebo podľa textu má zabezpečovať pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere, čím by mohlo dôjsť k zrážkam zo mzdy aj súm neprináležiacich žalovanej strane. Rovnako nie je možné platne uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy na fiktívny, resp. ešte neexistujúci prípadný dlh.

16. Je rovnako potrebné konštatovať, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, uzavretá v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, je v rozpore aj so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, lebo neobsahuje poučenie žalobkyne o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti ju odmietnuť. Takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona je neprípustné a v rozpore aj s Občianskym zákonníkom, preto ide o neplatný právny úkon tak, ako to správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie.

17. Nepochybným je to, že inštitút o zrážkach zo mzdy a iných príjmov slúži jednak na zabezpečenie pohľadávky, ako aj na jej postupné uspokojenie, a to na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ktorá musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Obsahom Dohody je súhlas dlžníka, aby si platca z jeho mzdy vykonával zrážky vo vopred určenej výške a vyplácal ich veriteľovi, ktorému vzniká právo, aby po splatnosti pohľadávky boli vykonávané zrážky zo mzdy dlžníka a boli mu zamestnávateľom vyplácané. Účinnosť Dohody nastáva okamihom, kedy je predložená dlžníkovmu platcovi mzdy, ktorý síce nie je účastníkom tejto Dohody, je však podľa zákona povinný na základe Dohody vykonávať od tej doby zrážky a vyplácať ich veriteľovi až do úplného uspokojenia pohľadávky. Musí pritom dbať, aby zrážky nepredstavovali viac, než pripúšťa zákon, a pri prípadnom poklese mzdy dlžníka ich v zodpovedajúcom rozsahu znížil (pozri rozsudok NS zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. 25Cdo/140/2006).

18. Potrebné je konštatovať, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom, pri realizácii ktorého sa však nesmie opomenúť ochrana spotrebiteľa v prípade, ak mala zabezpečiť pohľadávku plynúcu z úveru, ktorú žalobkyňa podpísala a uzavrela ako spotrebiteľka. Správne preto súd prvej inštancie poskytol žalobkyňi ako spotrebiteľke príslúchajúcu ochranu, najmä za situácie, keď vyhodnotil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a bola uzavretá ako neurčitý právny úkon. Je potrebné súhlasiť s názorom, že Dohoda neobsahuje údaje, na uspokojenie akej konkrétnej pohľadávky žalovaného majú byť zrážky zo mzdy žalobkyne vykonávané. Nepostačuje iba uvedenie, že Dohoda má slúžiť na zabezpečenie pohľadávky

z úveru. Správne preto bola Dohoda vyhodnotená za neplatnú v zmysle § 37 OZ. Nebolo totiž jasne a určite koncipované vymedzenie pohľadávky žalovaného, ktorá má byť zabezpečená touto Dohodou. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v deň uzavretia aj samotnej Zmluvy o úvere, pritom je nepochybné, že v deň uzavretia Zmluvy o úvere ešte nebolo možné konkretizovať pohľadávku, ktorú má táto Dohoda o zrážkach zabezpečovať. Rovnako v konaní nebolo preukázané, pritom dôkazná povinnosť bola na žalovanom, aby spotrebiteľ bol v zmysle § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa poučený o dôsledkoch uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy a mal možnosť ju odmietnuť, lebo inak v zmysle cit. právneho predpisu je takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky neprípustné.

19. K odvolacej námietke, že formulácia petitu rozsudku nekorešponduje s odôvodnením rozsudku odvolací súd uvádza že s takým názorom odvolateľa nie je možné súhlasiť. Petít rozsudku vychádza z formulácie, uvedenej v žalobe, ktorej opodstatnenie jednoznačne vyplýva z konštatovania o neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto formulácia vyplýva z aplikácie ust. § 137 písm. a) CSP v predmetnej veci. Už slovíčko najmä v uvedenom ustanovení evokuje možnosť podať aj inú žalobu, aké sú demonštratívne uvedené v citovanom § 137 CSP. Je teda možné podať aj inú žalobu, ak petít vyplýva z hmotného práva. Teda hmotné právo musí založiť oprávnenie súdu rozhodnúť tak, ako to žalobca žiada. V prejednávanej veci zákony na ochranu spotrebiteľa jednoznačne umožňujú poskytnúť spotrebiteľovi - žalobkyni ochranu aj takto formulovaným petitom. Zákaz použitia Dohody o zrážkach zo mzdy žalovanému je tak uložený dôvodne, pritom je nutné vnímať to ako akékoľvek použitie, ktoré by prichádzalo do úvahy, ktorým by boli vykonávaní zrážky zo mzdy žalobkyne.

20. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dostatočne sformuloval svoje myšlienkové pochody, správne vec právne posúdil a po zistení skutkového stavu, ktorý zistil vykonaným dokazovaním navrhnutým stranami sporu a realizovaným na pojednávaní, aj správne vo veci rozhodol.

21. Za dôvodnú bolo potrebné však považovať námietku žalovaného, že záver súdu prvej inštancie o nutnosti označenia platiteľa mzdy v Dohode o zrážkach zo mzdy, ako potrebný pre určitosť právneho úkonu, je nesprávny. Ust. § 551 OZ expressis verbis neustanovuje, aby Dohoda musela obsahovať aj označenie konkrétneho platiteľa mzdy. Veriteľ totiž vstupuje do právneho vzťahu s platiteľom mzdy okamihom predloženia Dohody na jej realizáciu. No ani konštatovanie súdu prvej inštancie o povinnosti uviesť platiteľa mzdy už v Dohode však nemôže na veci nič zmeniť, lebo v konečnom dôsledku prvoinštančný súd správne vyhodnotil neplatnosť Dohody z iných zákonných dôvodov.

22. Odvolací súd ešte uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (viď rozhodnutia ÚS SR sp. zn. IV. ÚS /115/03, III. ÚS 209/04, a NS SR sp. zn. 2Cdo/347/2014).

23. Z vyššie uvedených dôvodov preto bol rozsudok ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, po jeho oprave, potvrdený v celom rozsahu.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 255 v spojení s § 396 CSP, tak že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením vydaným súdom prvej inštancie.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).